

UCHWAŁA NR XII/311/25
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 27 maja 2025 r.

w sprawie skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Szczecinie

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za bezzasadną skargę Pana _____ na zaniedbania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Szczecinie w zakresie odpowiedzialności za właściwe funkcjonowanie instytucji, kontroli nad działaniami podległych pracowników oraz zapewnienie zgodności procedur z przepisami prawa.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27 marca 2025 r. Wojewoda Zachodniopomorski przekazał skargę Pana _____ na działalność Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Szczecinie. W dalszej korespondencji, na żądanie uzupełnienia braków formalnych na podstawie § 8 ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08 stycznia 2002r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz.U. z 2002 r. Nr 5 poz. 46), skarżący w piśmie z dnia 7 kwietnia 2025 r. wskazał, że skarga dotyczy zarówno pracowników MOPR, jak również samego Dyrektora – Pana Marcina Kowalskiego – jako osoby odpowiedzialnej za właściwe funkcjonowanie instytucji, nadzoru nad działaniami podległych pracowników oraz organizacji pracy jednostki. Na podstawie art. 231 Kpa skarga w zakresie dot. pracowników MOPR-u została przekazana do rozpatrzenia Dyrektorowi MOPR-u, jako przełożonego służbowego z jednoczesnym powiadomieniem Wydziału Spraw Społecznych Urzędu Miasta. Ponadto, wniosek Skarżącego w zakresie podjęcia działań nadzorczych wobec MOPR-u pismem z dnia 07 kwietnia 2025r. został przekazany do Prezydenta Miasta Szczecin, jako organu sprawującego nadzór nad działalnością Ośrodka.

Złożona skarga dotyczyła przeprowadzonych przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Szczecinie interwencji wobec rodziny skarżącego, które miały miejsce w dniach 5 i 6 lutego 2024 r. Działania te były podjęte na podstawie zgłoszenia o zakłóceniach nocnych oraz podejrzenia zaniedbywania dzieci. Interwencje przeprowadzone przez pracowników Działu Interwencji Kryzysowej MOPR nie wykazały żadnych nieprawidłowości. Nie stwierdzono zagrożenia dla dzieci, a rodzinie zaproponowano pomoc psychologiczną oraz wsparcie. W opinii skarżącego działania te były jednak bezpodstawne, naruszały jego dobra osobiste, godność, prawo do prywatności oraz stanowiły przejaw nękania. Skarżący wskazał także na to, że zgłoszenia zostały zainicjowane przez osobę trzecią w złej wierze. Skarżący podniósł dodatkowo, że zaangażowanie MOPR-u doprowadziło do szeregu trudności w jego życiu zawodowym i osobistym.

Postępowanie wyjaśniające w tej sprawie przeprowadziła Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta na posiedzeniu w dniu 22 maja 2025 roku w obecności strony skarżącej oraz Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie, Dyrektora Wydziału Spraw Społecznych UM oraz radcy prawnego. Na podstawie przedstawionych informacji ustalono, że Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Szczecinie w swoich odpowiedziach do Skarżącego (pisma z 25 marca 2025r. oraz 24 kwietnia 2025r.) podkreślił, że działania zostały przeprowadzone zgodnie z obowiązującym prawem. Podniesiono, że obowiązkiem MOPR jest reagowanie także na anonimowe zgłoszenia, jeżeli mogą one wskazywać na zagrożenie dobra dziecka. Podjęte interwencje nie skutkowały dalszymi działaniami, a ich celem była wyłącznie weryfikacja stanu faktycznego. Wskazano, że wejście do mieszkania odbyło się za zgodą dorosłych, a MOPR nie posiadał podstaw do kontynuowania sprawy wobec braku stwierdzenia zagrożenia. Z notatki służbowej z interwencji z dnia 05 lutego 2024 r. oraz 06 lutego 2024 r. wynika, że działania miały charakter uprzednio uzgodniony i odbyły się zgodnie z procedurą interwencji kryzysowej. Rodzina zachowywała się otwarcie i współpracowała,

nie zgłaszając potrzeby dodatkowej pomocy. Pracownicy przedstawili ofertę wsparcia i przeprowadzili rozmowy z członkami rodziny.

Podstawę prawną podejmowanych przez MOPR interwencji kryzysowych stanowią: - art. 7 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. nr 78, poz. 483 z późn. zm.), który stanowi, że „*Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa*” oraz art. 72 Konstytucji RP, który wskazuje, że „*Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka. Każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją.*”.

Dodatkowo przepisy ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 z późn. zm.), nakładają na Organy obowiązek podejmowania działań w sytuacji podejrzenia zagrożenia dobra dziecka. Także ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1673), wskazuje na obowiązek reagowania na każde zgłoszenie mogące świadczyć o zagrożeniu życia i zdrowia dzieci lub dorosłych.

W świetle powyższego, nie można stwierdzić nieprawidłowości w zakresie sposobu realizacji obowiązujących procedur, a także uchybień w zakresie przestrzegania przepisów prawa przez pracowników jednostki oraz Dyrektora Pana Marcina Kowalskiego.

Przeprowadzone interwencje były podejmowane na podstawie zgłoszenia, które dotyczyło sytuacji potencjalnego zagrożenia dobra dzieci. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, jednostki pomocy społecznej są zobowiązane do każdorazowego sprawdzenia takich zgłoszeń, niezależnie od ich źródła. MOPR przygotował szczegółowe odpowiedzi na wszystkie pisma skarżącego, w tym także na pisma Rady Miasta i Prezydenta. Zgłoszenie zostało sprawdzone, a działania zakończono po dwukrotnej wizycie i braku stwierdzonych nieprawidłowości. Dalszych czynności nie prowadzono.

Wobec powyższego Komisja jednogłośnie uznała, że działania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Szczecinie były prawidłowe, tym samym uznając skargę Pana za nieuzasadnioną.

Zgodnie z przepisem art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecin

Paweł Bartnik